

IN

LAVREAM POETICAM

Viri CL. doctiss. & humaniss.

DN. M. IOANNIS FOR-
STERI AVROBACHII,

*S. S. Th. Candidati, Vatisq; culti
& elegantis,*

A

Magnifico & consultiss. V. Dn. NICOLAO
REVSNERO I. V. D. & Comite Palatino
Caesario dignissimo, &c.

IPSI DONATAM

Idib. April. 1600.

VERSICVLI GRATVLA-
TORII SCRIPTI ET AD
EVM MISSI AB AMICIS,

E Scholà Halensi Saxonica.

ANNO M. DC.

HALAE SAXONVM,

TYPIS PAVLI GRÆBERI. ANNO M. D. C.

I N

LAVREAM MVSÆ FOR-
STERIANÆ CÆSARIAM.

Audem res bona quælibet meretur :
Res quævis mala dedecus meretur.
Affert res mala dedecusq; maius,
Quo res deterior putatur omnis.
At quid deterius fuit poësi
Mendaci atque levi, mereq; inani,
Quæ vanas recitat jocationes,
Nugas, concubitusq; furta, supra,
Incestus, odium, libidinesq;
Raptus, insidias, dolos, amores,
Lenonum pueros, venena, cædes?
Saturniq; , Iovisq; , Palladisq;
Quid Numen? Rhea quid, Medea, Iason,
Quid sexcentum alia? aut quid & cicadæ
Tithoni: Lyciorum & inde ranæ:
Quid sunt Myrmidonum laboriosûm
Formicæ? Libet haud referre plura,
Sunt commenta ea cuncta, fabulæq;
Quin responsa dedere ficta quondam
Versu Numina frivolo atque inepto;
Dictæ à Virgilio inde, & inde Homero
Sortes Virgilianæ, Homericæque;
Circes, carmine, & hinc notantur artes.
Hinc infania pura; non, P O E S I S,
Ars est Democrito: cibusq; fœdus.
Demonum est Hieronymo: tibiq;

Augusti

Augustine, latex Vagi Lyæus
Erroris, malè sobriæ catervæ est.

Vates eijcis inde Civitate

Ex Dei, ut Plato Civitate plebis:

Admitti Cicero vetatq; Vates,

Quare publicus est Poëta dictus

Grassator tibi Gellio, & Catoni.

DE usu haud sunt ea dicta; sed de abusu.

Erratum artificis, scelusq; turpe,

Non arti, aut tribuas professioni.

Inter res hominesq; cautus, inter

Et discerne poësin, & poëtam.

Et prodesse volunt boni poëtae:

Delectare volunt boni poëtae:

Et jucunda, & idonea ore vitæ

Apto dicere: nilq; inest minutum,

Tàm spreto neque; maximum atque summum

Quod summis nequeat viris videri.

Magno hinc dia Poësis est Erasmo

Condita ex varijs placenta lingvæ

Dulci delicijs sapore grata.

Quin oratio lege texta certâ

Mensuræ harmonicæ, pedumq; mulcet

Aures suaviter, afficitq; pectus

Mirè, atque altius huic inhæret uni:

Intus mentem agitante Spiritu illo,

Quo vates bonus incalescit omnis.

Quando ergò omnia laude, I A N E, summâ

Præstas ingenio, arte, quod Poëtae

Præstant eximij: exprimisq; totum

Verbu Mæoniden gravi, & Maronem;

Vt cunctos rapias vel in stuporem;

Quiste non habeat bonum Poëtam,

A 2

Dignum

Dignum, tempora Apollo cuius ornee
Lauri; Cæsar & offerat coronam
Romanus, caput & Monarcha Mundi;
Laurus floreat vsque; nec corona hæc
Vnquam marceat: his beatus esto.

IN EANDEM MUSAM.

Musa Dei servit laudi, laudique Virorum,
Virtute eximium qui peperere decus.
Quo magis hoc præstat, majorem Musa meretur
Laudem, perpetuos vivere digna dies.

Hoc quoniam felix præstat FORSTERVS utrumque,
Ingenij mirâ dexteritate sui;

Quis non insigni tam prædicet arte celebrem;
Non pede, at arbitrio, cui sua vena fluit?

Quando resolvit enim in doctas celer ore loquelas,
Non nisi picta refert, menteque; ficta refert.

Digna refert Cedro, benè Phœbo & Apolline digna;
Digna que, quæ medio, Pallade, corde sedet.

Ergò diu ut præstet FORSTERVS id acer utrumque,
Ipse diu valeat, viuat & ipse diu.

ALITER.

Quæ FACILIS, quæque est GRAVIS; optima Mu-
sa. Sed absit

Afacili levitas; à gravi & asperitas.

Taude cupis qua FORSTERIANA THALIA feratur,

Scire? dabo paucis: est GRAVIS & FACILIS.

Sed GRAVIS est mirè, est FACILIS mirè: omnia mira.

Ergò quis HANC mirans non veneretur, amet?

IN

IN EANDEM

Eiusdem Poëtae, Theologiae Candidati,

adcoque *θεολογίας*,

MVSAM TERGEMINAM,

ROMANAM, GRÆCAM, ET HEBRÆAM.

C Armine quem beat insigni diuinus Apollo,
Hanc lauru dicit promptus & ipse sacrâ.
Musa, Datore ipso, en HEBRÆA, PELASGA, LATINA,
Cum summa cessit laude, benigna, tibi.

Ergo quis triplicem ex lauru non, IANE, coronans
Impositam capiti gaudeat esse tuo?

Laurea perpetuo verno tua flore virescat;

Crescat & in laudes, semper amena, Dei.

Fallor an (ad summos ne quicquam desit honores)

Mox Tyria & cinget molle tiara caput?

Ne verò hac solus tu prosperitate fruaris

(Sunt sine nam sociogaudia grata minus)

Ecce individua (cor enim est) pars altera vitæ,

Prompta venit thalamo Sponsa venusta tuo.

BARBARA (sunt placidi mores) qua nomine, non re;

Barbara sive etiam nomine, reque simul.

Barbara nam gemma est, vegetans & lumina, corque;

BARBARA Hebraea magis, voce; Latina minus.

Vt cordique oculisque tuis sit GEMMULA Sponsa:

Ceu, IANE o, Sponsa, GRATIA, Sponse, tua es.

Respiciunt sed non vere te Numina solum,

Commoda certatim cui tot adaucta ferunt?

Commoda tanta subinde novo cumulentur honore;

Sis illis felix, Sponsaque, Tuque, bonis.

M. Christophorus Caesar Scholæ
Halensis Rector.

M. IOANNI FORSTERO AVRO-
BACHIO, P. CORONATO.

Sic est in auras vix superas datus,
Iam tum, IOANNES, GRATVS Apollini
Eras; eras amor Camænis;
Delicia CHARITVM ac voluptas,
Cunas soporas cum duce Pythio
Circum Sororum stans geminus chorus,
Tenella stillabant in ora
Pegaseos puero liquores.
At multa libans Calliope oscula,
Merum propinat largius: & capax
Mirata pectus; Nempè noster,
Inquit, eris, eris usq; noster.
Sic dixit: & presum exigua manu
Deduxit, infirmo sibi poplite
Nutantem, in Aonasq; SALTVS
Inq; sacri nemoris recessus.
Hic mente mox, FORSTERE, politior
SCRVTARIS artem; ardescis Apollinis
In laudem: ut ad moto tepentes
Cominus igne faces coruscant,
Tantum ergò cernens dehinc Philyres decus,
Dudum pararat quam tibi, lauream
Prompta offerebat; inferebat
Musaq; te Sophies Olympo

Huc Dux locatus, circum humeros datus
Solertis armis Uranies, viam
Pandis iuventa per latebras
Phocidos & varios meatus,
Hic versus, hic venâ tibi divite
Verèq; RIVO profluit AVREO
Carmen: lyram ad suavem moratur
Obstupefactus Elister undas.
Accensus hac demum super, En novam
Lauro coronam de viridi comis,
Parnasso & applaudente Pindo
Undiq; Apollo tibi recingit,
Gratantur unâ Leucoridum chorus,
Elistridumq; & Salaidum chorus:
Ad quisq; clamât doctiorum;
O benè, pro meritoq; factum.
Fronte hinc CORONATA euge per Aonas
GRATA e de SALTUS, RIVO & ab AVREO
Cedro usq; funde digna, digna
Pallade perpetuâq; famâ.
Venas ut uret Barbara; barbara
Non vena Musa est: gemma sed ut sonat
Voce ista Hebrâ; onusta gemmis
Hac ita: utrâq; beatus esto.

M. Georgius Schreinerus Gr.

A 2490

ULB Halle

3

003 485 986

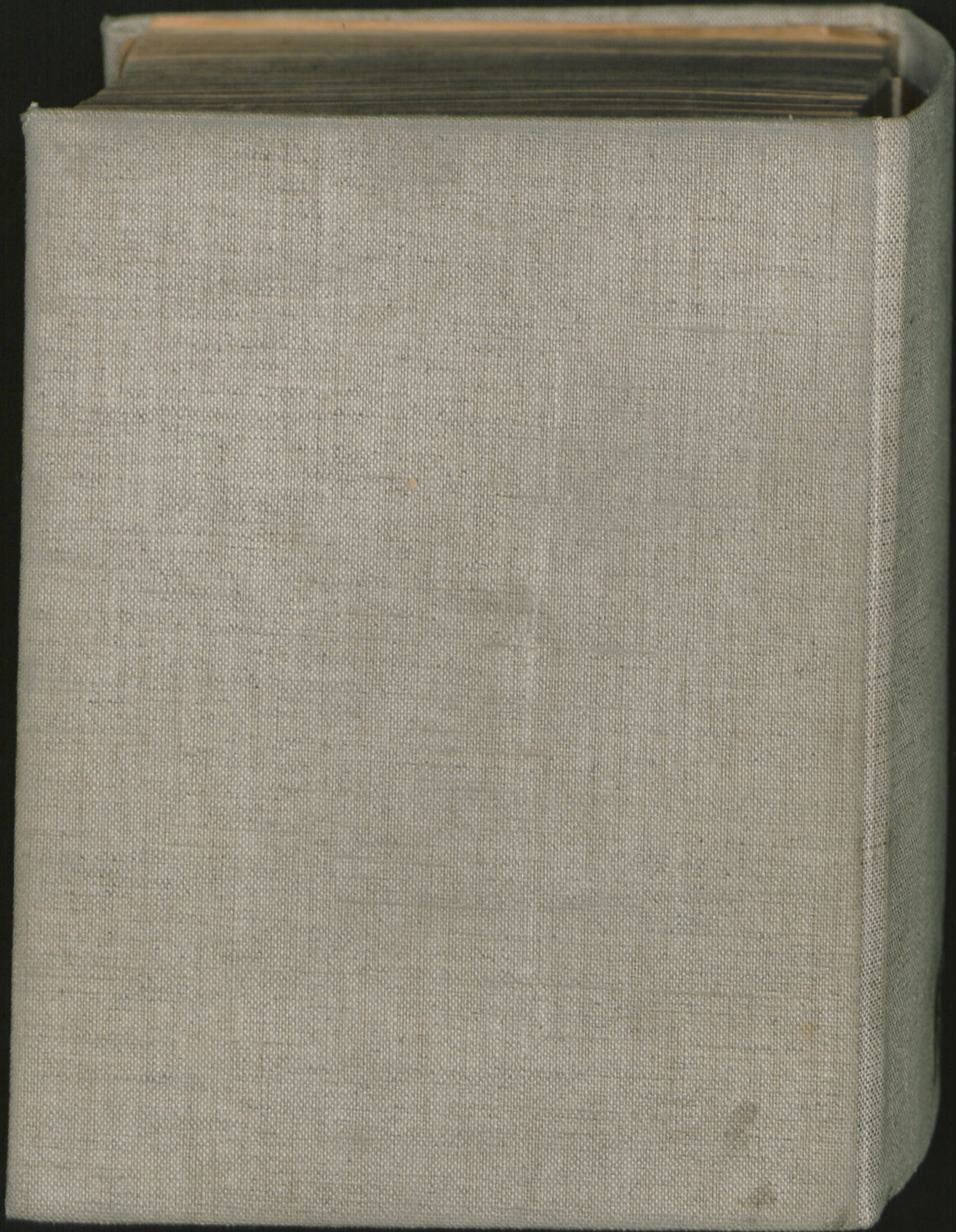

sb

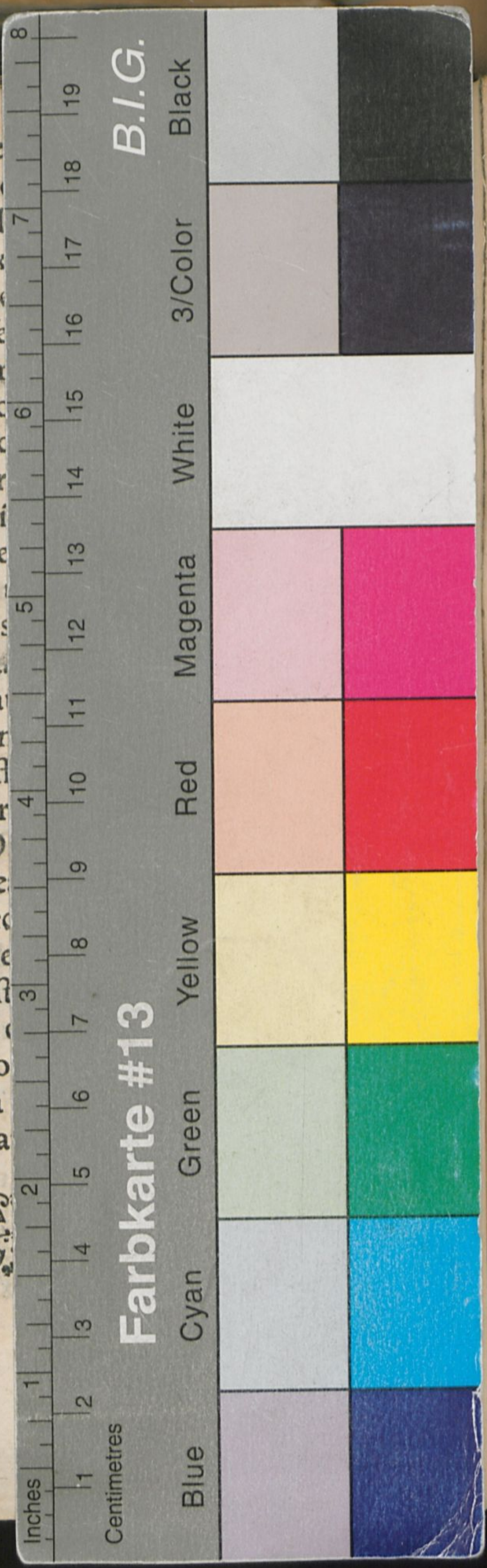
kom

I N
LAVREAM POETICAM
Viri CL. doctiss. & humaniss.
DN. M. IOANNIS FOR-
STERI AVROBACHII,
*S. S. Th. Candidati, Vatisq; culti
& elegantis,*

A
Magnifico & consultis. V. Dn. NICOLAO
REVSNERO I. V. D. & Comite Palatino
Caesario dignissimo, &c.

IPSI DONATAM
Idib. April. 1600.

VERSICVLI GRATVLA=
TORII SCRIPTI ET AD
EVM MISSI AB AMICIS,

E Scholà Halensi Saxonica.
ANNO M. DC.

HALAE SAXONVM,
TYPIS PAVLI GRÆBERL. ANNO MD. C.